

Žūklė žiemą, ypač miesto gyventojų tarpe, mažai yra paplitusi. Tačiau kasmet vis daugėja žvejų, kurie žiemos ar kitaip vadinant poledine žūkle užsiima visus metus, ypač tose vietovėse, kuriose gausu ežerų. Nėra kitos tokios žūklės rūšies, kuri taip grūdintų žmogų, kaip poledinė žūklė, Tyras oras, gamta, ledas žmones atpalaiduoja nuo streso, kasdieninių rūpesčių ir rutinos. Yra žvejų kurie gaudo žuvį tik žiemą, o vasarą visai nežvejoja. Kai kurie net atostogas, arba bent dalį jų renkasi žiemą tik dėl to, kad galėtų šiuo metu pažvejoti. Iš dalies, nors tai nedaug kas supranta yra teisūs – vasarą ir taip daug įvairių progų gamtoje praleisti laisvalaikį.

Didesnė dalis mūsų gėlųjų vandenų žuvų minta ir žiemą, todėl jas galima gaudyti. Lynų, karosų ir karpių žiemą nepagaunama, nes jos žiemos metu snūduriuoja, užsislėpusios dumble.

Kur žiemą ieškoti žuvų? Žuvys žiemą laikosi dažniausiai kitose vietose, nei vasarą. Paprastai jos telkiasi gilesnėse vietose, kur vanduo yra bent šiek tiek šiltesnis. Kai kuriuose ežeruose antroje žiemos pusėje, kai ledas sustorėja ir būna storai apsnigtas, žuvys pradeda stigti vandenyje deguonies. Pirmiausia deguonies pritrūksta, kur dugnas labiau dumblinas ir daugiau pūvančios augmenijos. Tokiose vietose žuvų ir nereikia ieškoti, nes tada jos renkasi arti šaltinių, upelių žiogių kuriose yra žaliuojančių augalų vejų, labai stingant deguonies – šalia didelių ekečių

Kai kuriuose sekliuose dumblinuose ar pelkėtuose ežeruose, ypač snieguotomis žiemomis, žuvys masiškai pradeda dusti. Prakirtus eketę, žuvys, net nebijodamos žmogaus, išplaukia į vandens paviršių. Tad kiekvieno žvejo pareiga – dėti visas pastangas, kad žuvys nedustų. Reikia iškirsti daugiau ekečių, kartkartėmis prakapoti užšalusį ledą ir užversti eketes puriu sniegu, kad jos taip greit neužšaltų, galima pristatyti nendrių ar meldų ryšuliukų, kad oras galėtų prieiti prie vandens ir šį sotintų deguonimi.

